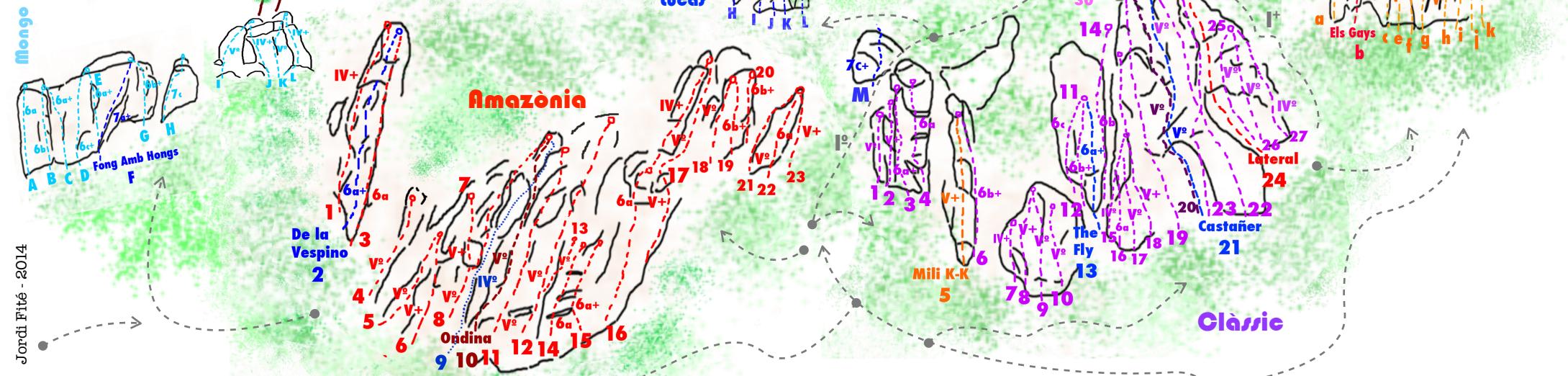

les Banyadores

Maresme

Sector Mongo
 A - Cocaine (6a)
 B - Quinto x Quinto = 25 (6b)
 C - Cap de Porc (6a+)
 D - Mongo amb Hongus (6c+)
 E - Capricorn (6a+)
 F - Fong amb Hongus (7a+)
 G - Ferum de Fems (6b+)
 H - Bux Teni (7c)
 I - Placa (V $\frac{1}{2}$)
 J - Diedre (IV $^+$)
 K - Fissura / Bavaresa (V $\frac{1}{2}$)
 L - Diedre (IV $^+$)

Sector Amazònia
 1- De les Nenes (IV $^+$)
 2- De la Vespiño (6a+)
 3- Amazònia (6a)
 4- L'Eudalt i la Violant (V $\frac{1}{2}$)
 5- Julito Tocatedas (V $\frac{1}{2}$)

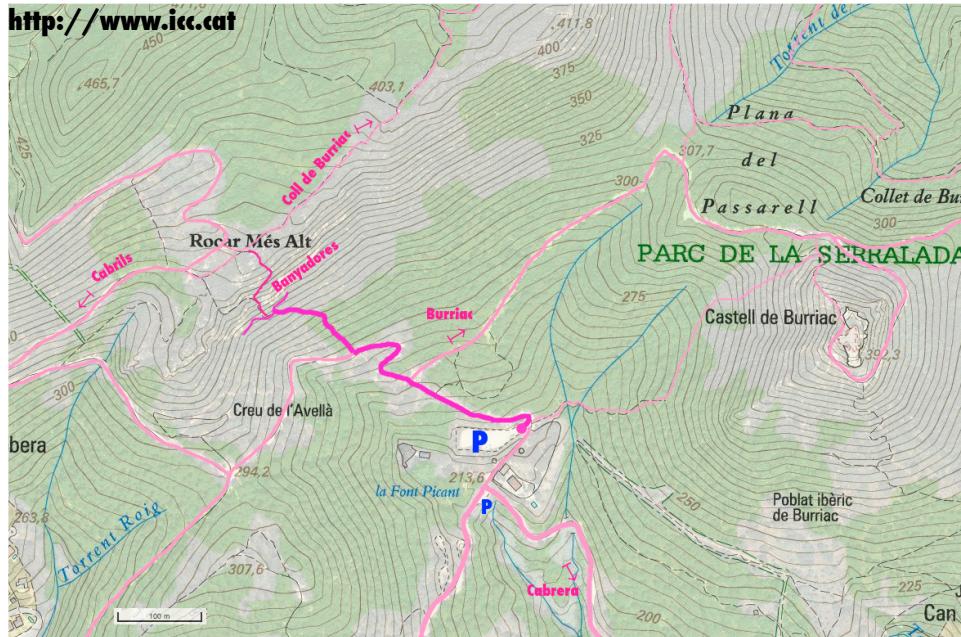
Sense equipament, portar material!

- 6- La Petita Laura (V $\frac{1}{2}$)
- ◆ 7- Martí o Martina (V $\frac{1}{2}$)
- 8- Esperó Laia (V $\frac{1}{2}$)
- ◆ 9- Diedre (IV ari)
- 10- Ondina (V $\frac{1}{2}$)
- 11- Guifré-Gala (V $\frac{1}{2}$)
- 12- Raquel i Mireia (V $\frac{1}{2}$)
- 13- Variant (V $\frac{1}{2}$)
- 14- El Fanàtic de l'Hospit (6a)
- 15- Bi Guote, Mai Fren (6a+)
- 16- R.I.P. (6a)
- 17- Placa Burriac (V $\frac{1}{2}$)
- 18- La Puerti (V $\frac{1}{2}$)
- 19- Desplom de l'Erudit (6b+)
- 20- Quina Potra si ... (6b+)
- 21- Glòria (V $\frac{1}{2}$)
- 22- La Placa Maleïda (6a)
- ◆ 23- Gomina (V $\frac{1}{2}$)

- Placa Yosemite
- A - Indiana Pou a la ... (7a)
 - B - Fissureta D.O.M. (6b)
 - C - Cunilla Von Bismarck (6a+)
 - D - Cacatua Men (6b)
 - E - Peix-Polla (V $\frac{1}{2}$)
 - F - ... (6c+)
 - G - Totxo del Sika (V $\frac{1}{2}$)
- Sector Lucas
- H - (V $\frac{1}{2}$)
 - I - (V $\frac{1}{2}$)
 - J - Central (V $\frac{1}{2}$)
 - K - (6a+)
 - L - (V $\frac{1}{2}$)
 - M - Diapobolo (7c / 8a)
- Sector Clàssic
- 1- Deliris (V $\frac{1}{2}$)
 - 2- Esperó Jaume Lafuente (V $\frac{1}{2}$)
 - 3- Variant (6a+)
 - 4- Roquero Moriré (6a)
 - 5- Mili K-K o Cri-Crox (V $\frac{1}{2}$)

- 6- Comando Pajillero (6b+)
- 7- Variant (IV $^+$)
- 8- L'Abella (V $\frac{1}{2}$)
- 9- Variant (V $\frac{1}{2}$)
- 10- La Tia Pepa (V $\frac{1}{2}$)
- 11- Industria Argentina (6c)
- 12- Le Mosquit (6b+)
- 13- The Fly (6a+)
- 14- La Nebodeta (6b)
- 15- Curset (IV ari)
- 16- Infanticides Compulsius (6a)
- 17- Còncava (V $\frac{1}{2}$)
- 18- Dr. Muerte (V $\frac{1}{2}$) ←
- 19- Pops ≈ Aresta Final (V $\frac{1}{2}$) ←
- 20- Normal (V $\frac{1}{2}$) Modificacions del traçat
- 21- Castañer (V $\frac{1}{2}$) ←
- 22- Mates ≈ Sinuosa (V $\frac{1}{2}$) ←
- 23- El Capricho de la Infermera (6b) ←
- 24- Lateral (V $\frac{1}{2}$)

- Sector Feixes
- a- Cresta Salenques (IV $^+$)
 - b- Els Gays També Poden (6a)
 - c- Directe al Cel (V $\frac{1}{2}$)
 - d- Solitud (6a+)
 - e- Alfon Libertad (V $\frac{1}{2}$)
 - f- Xemeneia J. Huertos (V $\frac{1}{2}$)
 - g- Farigola Power (V $\frac{1}{2}$)
 - h- Fluretes Tendres (V $\frac{1}{2}$)
 - i- Banyadores Way of life (IV $^+$)
 - j- Cerebros Invertidos (V $\frac{1}{2}$)
 - k- Trekking Vertical (IV $^+$)
 - l- Un Bon Record (V $\frac{1}{2}$)

Accés

Hem d'anar fins a Cabrera de Mar. Just a l'entrada del poble, a l'alçada del poliesportiu, podem seguir un carrer que puja per la riera. Al final d'aquest vial trobarem una pista a mà esquerra amb indicadors de **Castell de Burriac**, que va cap a la **Font Picant de Cabrera**, on torna a haver-hi una zona de pícnic. Podem deixar el vehicle aquí mateix o pujar per una rampa (dreta) que dóna accés a un segon aparcament uns metres més amunt. Ja a peu hem de seguir la pista principal que va a **Burriac**, però de seguida la deixarem per anar cap a l'esquerra. Seguim el camí direcció **oest** que va cap a les **Banyadores**, ja visibles des del pàrquing. Al passar per sota les roques hem de seguir un corriol a mà dreta (**nord**), trobarem alguna fita i marques blanques. Pujarem directament fins a la base del sector principal, de fet el sender va al capdamunt de les Rentadores. Podem fer l'aproximació amb uns 10 minuts.

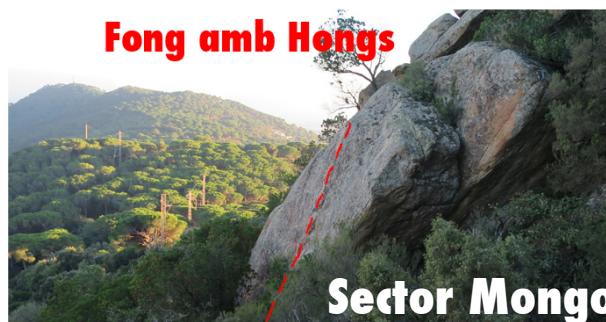

Les Banyadores

Trobarem alguns trams amb granit de no molt bona qualitat, una mica sorrenc, però a altres indrets la roca és més bona. Les vies tenen una llargada que va des dels 5 als 29 metres. L'equipament en general és esportiu: trobarem parabolts, espits, burins i algun pitó rovellat de les primeres ascensions. L'orientació de les vies és en general al sud-est, amb vistes al mar i al castell de Burriac, gairebé sempre a recer del vent.

Fong amb Hongos

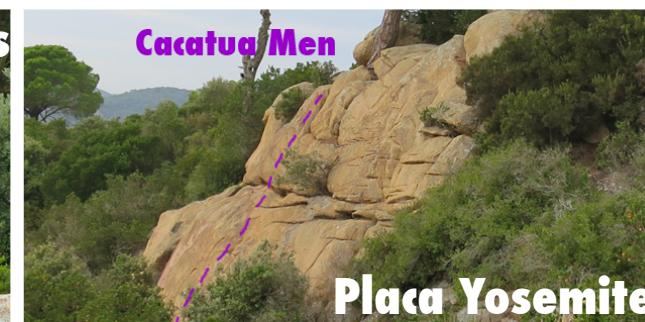

Sector Mongo

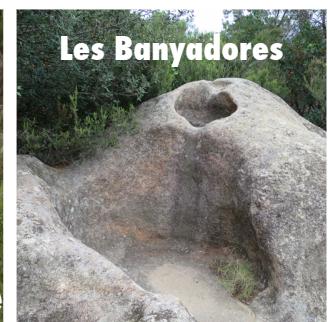
Sector Lucas

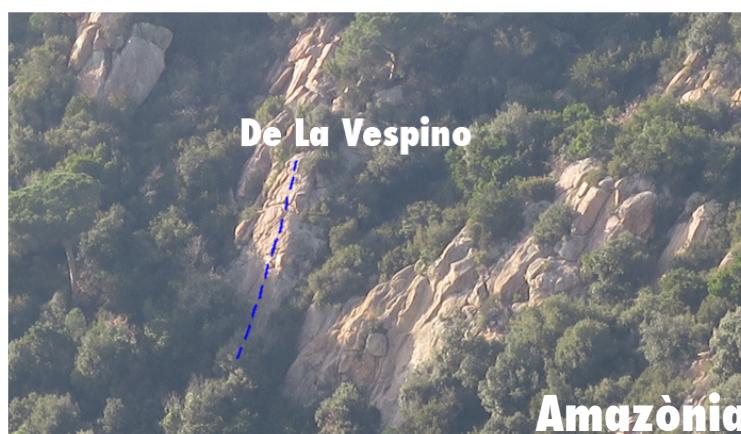
Cacatua Men

Les Banyadores

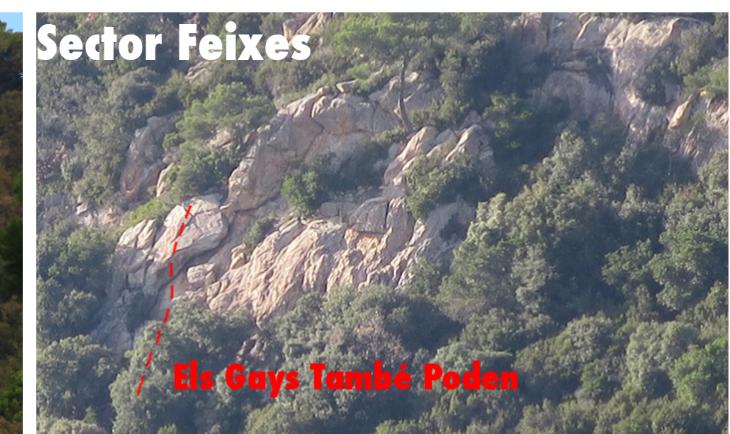
De La Vespino

Sector Clàssic

Sector Feixes

Sector Mongo

Accés de la part esquerra del sector Amazònia, hem de seguir un corriol que puja fins a sota les roques. Camí poc clar, el corriol està pràcticament perdut. Zona ombrívola. Sembla que hi ha un accés alternatiu, per la banda contraria, des de la urbanització la Llobera de Cabrils. Quasi totes les vies són originals dels anys vuitanta i ja van sortir publicades a la revista Extrem. Actualment estan reequipades amb parabolts. Més informació a la guia **# Zones d'Escalada al Maresme** editada l'any 2009 pel Josep Escoda. **Hi ha 4 noves vies, més fàcils, a la dreta del sector.**
*** L'Imma Font i en Jordi Fité ens hi vam enfiar el 4-III-22**

A- Cocaine [6a / 10 m / est].

Originalment equipada amb 3 espits, substituïts per parabolts. **# Placa tombada de petites regletes.**

B- Quinto x Quinto = 25 [6b / 10 m / est].

Originalment equipada amb 4 espits, substituïts per parabolts.

Igual que l'anterior però amb una entrada més complicada.

K- Fissura / Bavaresa [Vè / 10 m / sud-est].*

Entrada complicada pel mal estat de la roca, sorra, líquens, arínjols... Una vegada tenim la primera expansió col·locada podem seguir una fissura molt bona amb tècnica de bavaresa. Arribem a sota un sostret que esquivem per la dreta, es podria sortir recte, però hi ha sorra a la part superior. Potser la més maca de les vies. Via equipada amb 3 parabolts, reunió amb dues expansions amb cadena i anella.

G- Ferum de fems [6b+ / 6 m / est].

Originalment equipada amb 3 espits, substituïts per parabolts.
Pas de bloc en despom, llançament. Reunió en molt mal lloc.

H- Bux Teni [7c / 6 m / est].

Originalment equipada amb 2 espits, substituïts per parabolts.
Aresta amb petits picats, mono dit picat i llançament brutal. S'ha fet amb crash-pad abans de ser reequipada.

J- Díedre [IV+/ 10 m / sud-est].*

Entrada complicada pel mal estat de la roca, sorra, líquens, arínjols... Es pot aprofitar la primera expansió de la via del costat, després seguim un díedre que et permet anar a sota d'un sostret i superar-lo fàcilment. Una mica més fàcil que la via anterior. Via equipada amb 3 parabolts, reunió amb dues expansions amb maillons.

L- Díedre (Desequipat) [IV+ / 10 m / sud-est].*

Sembla evident que aquí hi col·locaran algun parabolit i sortirà una altra via. Es pot fer bé amb un joc d'encastadors, també s'ha d'acabar de sanejar la roca. Tenim un díedre a l'esquerra que ens fa més fàcil l'escalada, després sortim pel sostret, per anar a buscar la mateixa reunió. Via desequipada, anem a la reunió de la via del costat.

E- Capricorn [6a+ / 10 m / est].

Via de nova creació, equipada amb parabolts, entre els Hongus i els Hongs. **# Versió fàcil de la següent via. Entrada despomada i fissura terrosa.**

F- Fong amb Hongus [7a+/ 10 m / est].

Originalment equipada amb 5 espits, substituïts per parabolts.
Segueix el cantell del despom amb peus molt dolents, cal agafar "el gesto"... Té cantells picats.

I- Placa [Vè / 10 m / sud-est].*

Entrada complicada per arribar al primer parabolit, s'ha de netear la roca, hi ha sorra, molsa, fullaraca... Hi ha una roca inestable a l'entrada de la via. Els passos no són molt complicats, però fins que no passin més cordades s'ha d'anar amb compte. Via equipada amb 3 parabolts, reunió amb dues expansions amb maillons.

Sector Amazònia

Accés fàcil des del sender central, hem de seguir cap a l'esquerra en trobar-nos les primeres roques, lleugera baixada.

1- Via de les Nenes [IV+ / 18 m / sud-est].

Via molt adequada per iniciar-se en l'escalada com a primer de cordada. Comencem per una fissura, però de seguida les assegurances ens fan anar cap a l'esquerra per una placa, amb passos d'adherència i alguna presa invertida (IV+). Si es vol, es pot evitar aquest tram, pujant directament per la fissura (III^{er}). Hem de seguir amunt per un tram molt vertical, però amb moltes preses tant per mans com per peus, III^{er} amb algun pas de IV^{art} aïllat. És més fàcil com més ens acostem a l'esperó, on hi ha una canal herbosa, el tram final és molt bonic. Amb un joc d'encastadors i algun friend es pot fer la via sense necessitat d'utilitzar les expansions. Via Equipada amb 5 parabolts.

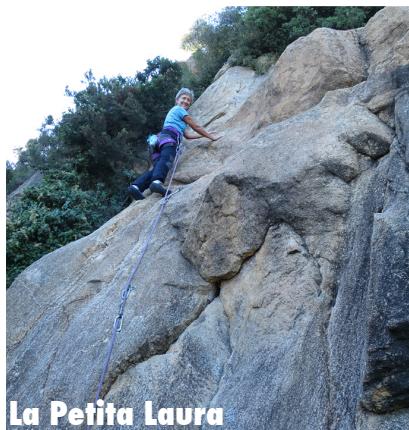
2- De la Vespiño [6a+ / 18 m / sud-est].

Aquesta via ja va sortir, sense nom però cotada de 6a, a les ressenyes que es van publicar a la revista **Extrem** l'any 1988. Només es feien els primers metres, estava equipada amb dos espits i anava a parar a una reunió a mitjà placa. Actualment hi ha uns 6 parabolts i va fins al capdamunt de la roca. Els passos més difícils estan als primers metres, es tracta de fer un bon treball d'adherència i aprofitar les petites regletes que hi trobarem. A la part superior farem algun pas de IV+ amb bona roca.

4- L'Eudald i la Violant [Vè / 10 m / sud-est].

Entrada complicada amb un pas de Vè, després travessem una canal i seguim cap a l'esquerra per una placa amb bones preses. Via equipada amb 3 parabolts.

6- La Petita Laura [V+/ 10 m / sud-est].

Escalem el primer desplom amb un pas de Vè grau. Després trobarem una fissura vertical molt bona que ens permet superar un tram molt dret amb un pas de V+. Via equipada amb 3 parabolts.

A la dreta de la via podem seguir una fissura que és pot realitzar amb un joc d'encastadors, surten passos de Vè grau. A l'esquerra de la línia d'esportiva també hi ha una fissura que també podem escalar utilitzant els friends, aquí surt algun pas de V+.

3- Amazònia [6a / 18 m / sud-est].

Via original, també sense nom, de les ressenyes de l'**Extrem**. Marcada com una variant, més fàcil (V+), de la seva veïna. La via supera els passos més complicats amb l'ajuda d'una petita fissura i de l'esperó de la dreta. Equipada aproximadament amb 6 parabolts. La part superior ens permet gaudir del IV^{art} grau amb bona roca.

5- Julito Tocateclas [Vè / 10 m / sud-est].

Entrada difícil de Vè grau, després seguim per una placa amb la roca dolenta i molt relliscosa, passos de IV^{art}. Via equipada amb 3 parabolts.

7- Martí o Martina [V+/ 15 m / est].

Entrada pel dièdre (III^{er}), per anar cap al bloc desplomat on trobarem passos molt difícils (V+) si passem pel centre de la placa. Podem aprofitar l'esperó de l'esquerra, però la sortida és millor fer-la per l'altra banda per evitar l'arbust. Tot seguit superem una canal i arribem fàcilment a la reunió. Via equipada amb 4 parabolts. No recomanable a causa de les herbes que trobem a sobre el bloc!

(15-III-18) Falten els dos parabolts del mig, no es pot fer la via! Podem Realitzar una variant d'aquesta via amb un joc d'encastadors i/o friends. Entrada per una zona amb líquens per anar a sota el desplom i esquivar-lo per la dreta, surt algun pas al llindar del cinquè grau. Després podem seguir l'Esperó Laia o anar a buscar l'antiga reunió de la via Martí o Martina.

8- Esperó Laia [V^e / 20 m / est].

Entrada pel díedre (III^{er}), deixant a l'esquerra el bloc desplomat per on puja la via **Martí o Martina**. Sortim de la fissura per col·locar-nos per damunt del bloc, IV^{art}. Una vegada a l'esperó l'hem de seguir fins a dalt, passos de III⁺ i IV^{art}. Per arribar a la reunió esquivem el desplom per l'esquerra, per realitzar l'últim pas podem assegurar-nos a una savina. El desplom pel mig té un pas de V⁺. Via equipada amb 5 parabolts; **al quart només hi queda l'espàrrec (10-XII-17)**. L'escalada es pot realizar, prescindint de les expansions, amb un joc d'encastadors i/o friends i un parell de bagues.

10- Ondina [V^e / 20 m / sud-est].

Primera via equipada al sector, a la dreta del díedre, per la placa. S'ha de fer unes superacions amb les cames i amb molt poca presa per les mans. El pas (V^e) és una mica obligat, abans no pots col·locar la tercera assegurança. Si prescindim de la fissura de l'esquerra, més aviat ens trobarem amb un V⁺. A la part superior trobarem un petit desplom (V^e) que podem passar aprofitant una fissura vertical on podem col·locar un tascó. Encara ens queda un pas curiós per a poder connectar amb la reunió de l'esquerra. Si volem superar l'últim desplom directament, pel bell mig, la dificultat puja fins a V⁺. Via equipada amb 5 parabolts.

12- Raquel i Mireia [V^e / 30 m / sud-est].

Inici a sota d'unes petites balmes, a la dreta de la placa principal, passos de IV⁺. Trobarem passos complicats per a superar els petits desploms de la via. Al final hi ha un tram molt vertical amb un pas molt difícil de V^e grau. **Maig-2022!** S'ha allargat la via uns 10 m amb algun pas de IV⁺. El tram encara està molt brut, amb líquens i sorra. **Si es vol es pot anar a la reunió de la Guifré-Gala, com es feia abans!** Via equipada amb 8 parabolts. La via es pot fer amb un joc d'encastadors i/o friends (tram final per l'esquerra i reunió a via Guifré-Gala).

14- El Fanàtic de l'Hospit [6a / 8 m / sud-est].

Via curta que queda situada a una zona molt ombrívola, passa pel costat d'un petit sostre i segueix una canaleta. Trobarem un pas al llindar del sisè grau a la zona central de la via. Roca dolenta amb presència de líquens, malgrat tot amb el pas de les cordades ha millorat.

Via equipada amb 3 parabolts.

9- Díedre Ondina-Laia [IV^{art}, V^e / 20 m / sud-est].

Queda situat entre l'**Esperó Laia** i la **Via Ondina**. Per començar ens hem d'enfilar cap a la fissura principal on podem assegurar-nos amb un parell de ponts de roca. Més amunt seguint l'esquerda podem anar col·locant friends i tascons, passos de IV^{art}. Sortim del tram més vertical per anar a parar a sota d'un sostret, on trobarem el pas més complicat (V^e), que podem superar amb tècnica de baveresa. La via es pot fer amb un joc d'encastadors i/o friends i un parell de bagues pels ponts de roca. També podem aprofitar l'excel·lent equipament de les dues vies que tenim als costats. A la paret hi trobarem restes rovellades d'antics claus que segurament s'havien utilitzat per fer pràctiques d'escalada artificial als anys 60.

11- Guifré-Gala [V^e / 20 m / sud-est].

Segona via equipada al sector, paral·lela a **l'Ondina**. Una mica més fàcil; té un pas de V^e per superar un petit desplom, amb molt poques preses per les mans. S'ha de treballar amb l'adherència dels peus de gat. Més amunt la dificultat decau, passos de IV^{art} i un III⁺ per entrar fàcilment a la reunió, que queda una mica per sota de l'altra. Via equipada amb 4 parabolts.

11- Variant [V^e / 10 m / sud-est].

Entrada per la Raquel i Mireia per tirar-nos cap a la dreta. Pas complicat per sortir del balmat. Terreny relliscós, amb líquens a la roca, per arribar a la reunió. La reunió està equipada amb un parabolte amb anella i un espàrrec M-12, sense plaqueta.
Via equipada amb 3 parabolts.

15- Bi Guote, mai fren [6a - 6a⁺ / 10 m / sud-est].

Via curta més difícil que la seva veïna, supera un tram desplomat pel mig. És difícil col·locar la tercera assegurança, on a més i trobarem el pas clau de la via. Hem d'utilitzar una presa molt petita per sortir del desplom. Roca dolenta amb líquens, però que ha millorat amb el pas de les cordades. Via equipada amb 3 parabolts.

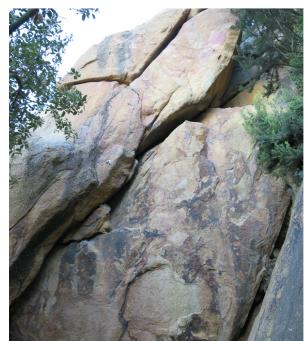
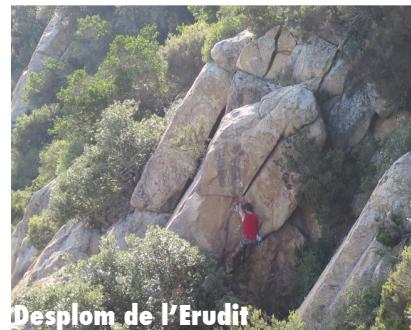
16- R.I.P. [6a / 25 m / sud-est].

Antiga via d'un sol espit, situada al totxo fissurat, que superava un sostre pel seu punt més complicat, graduada de 6a+. Actualment la via comença molt més avall, primer superem una placa molt relliscosa, amb algun pas al llindar del sisè, amb la roca molt dolenta. Després anem cap al sostre original, és una mica més fàcil si s'esquiva per qualsevol de les dues bandes, però de totes maneres trobarem un pas de 6a. Possible reunió (Parabolt amb maillon), uns 15 metres. Podem seguir amunt per un **díedre** (D.O.M.), actualment equipat, amb passos de IV^{art} grau i bona roca. Si fem les dues tirades, sortirà una via d'uns 25 metres. Via (R.I.P. + Diedre DOM) equipada amb 11 parabolts.

18- La Puerti [V^e / 10 m / est].

Variant del desplom per la banda esquerra, molt més fàcil, va per l'esperó. Via equipada aproximadament amb 2 parabolts.

20- Quina Potra si t'empotres [6b+ / 10 m / est].

Variant del desplom de l'Erudit, per la banda dreta, una mica més difícil, s'ha d'encastrar l'altre puny. Via equipada amb tres parabolts.

22- La Placa Maleïda [6a / 10 m / sud-est].

Via original, també sense nom, de les ressenyes de l'Extrem. Va per la part central de la placa amb molt poca presa, s'ha de treballar amb l'adherència dels peus de gat. Originalment tenia un espit, ara hi trobarem 3 parabolts.

17- Placa Burriac [V⁺ / 18 m / sud-est].

Inici per la dreta de la R.I.P., més fàcil. Superem el sostre per la dreta amb un pas de V+. Hi ha una reunió (Parabolt amb maillon) a sobre el sostre. Seguim amunt per la placa, amb passos de V^e; si volem, podem ajudar-nos amb el díedre de l'esquerra, més fàcil IV^{art}, tram superior amb bona roca. Fent les dues tirades, surt una via d'uns 18 metres.

Via equipada amb 8 parabolts.

19- Desplom de l'Erudit [6b+ / 10 m / est].

Via original, també sense nom, de les ressenyes de l'Extrem. Cotada inicialment com a 6b, ara ha pujat de grau. Difícil sortida del tram desplomat, s'ha d'aprofitar una fissura vertical on costa agafar-se, possible encastament de puny, peus dolents. Inicialment equipada amb dos espits que han estat substituïts per tres parabolts.

21- Glòria [V^e / 10 m / sud-est].

Aquesta via va per l'esquerra de la placa, és més fàcil ja que aprofita una fissura vertical. Equipada amb un parell de parabolts.

23- Gomina [V⁺ / 10 m / sud-est].

Versió més assequible de la placa maleïda, ajudant-nos de l'esperó que tenim a mà dreta. Equipada amb tres parabolts

Placa Yosemite

A- Indiana Pou [7a / 10 m / sud-est].

Via original publicada a les ressenyes de la revista Extrem l'any 1988. Equipada inicialment amb 2 espits, actualment hi trobarem 3 parabolts. Màxima dificultat als primers metres, adherència extrema.

B- Fissureta D.O.M. [6b / 10 m / sud-est].

La via segueix una fissura de dits, els peus els hem de mantenir amb adherència a la placa. L'escletxa ens permet superar la placa amb moltes dificultats. Via equipada amb 4 parabolts.

Cunilla Von Bismarck

E- Peix-Polla [Vè / 10 m / sud-est].

La via més fàcil del sector. Entrada lletja per la dreta de la placa Yosemite, hi ha líquens a la roca. Tota la via està molt bruta de fullaraca dels pins. Costa sortir del primer parabolt i del tram superior de la placa del mig, preses arrodonides. Via equipada amb 3 parabolts.

H- [Vè / 10 m / sud-est].

Sortim cap a l'esquerra, pel mig dels arbres, costa col·locar el segon parabolt. Una vegada assegurats haurem de fer un difícil pas d'adherència (Vè) amb poques preses per les mans. Si volem sortir directament pel bell mig de la roca, és més difícil (V+). El tram superior és més fàcil, amb passos de IV^{art} i IV+, però amb la roca dolenta. Aquest tram és comú amb les vies del costat. Via equipada amb 4 parabolts.

K- [6a+ / 5 m / sud-est].

Es tracta d'un reequipament d'una antiga via dels anys 80, que no va sortir publicada a les ressenyes originals de l'Extrem. Podem aprofitar una fissura per la mà dreta i poca cosa més, molt difícil. Via equipada amb 2 parabolts, reunió d'una sola expansió, però amb anella.

I- [Vè / 10 m / sud-est].

Inici per una placa reliscosa amb el primer parabolt molt alt. Pas difícil per superar un tram molt vertical (Vè) on falten preses per les mans. Fàcil però amb roca dolenta per anar fins a la segona expansió, molt amunt, possible caiguda a terra. A partir d'aquí la via va cap a l'esquerra i travessa una canaleta, passos de IV^{art} amb la roca dolenta. Via equipada amb 4 parabolts.

Central

F- Totxo del Sika [V+ / 5 m / est].

Via molt curta situada a sobre la Placa Yosemite, equipada amb un parabolt. S'ha reforçat algun tram amb ciment químic.

C- Cunilla Von Bismarck [6a+ / 10 m / sud-est].

Via original publicada a les ressenyes de la revista Extrem l'any 1988, rebatejada amb el nom de **Me resbalan los Pies**. Segurament aprofitava parcialment una fissura vertical que queda a l'esquerra, ara anomenada **Fissureta DOM**. Haurem d'intentar treure partit d'unes preses molt petites i sortir amb els peus amb adherència a la placa. El tram de dalt és més fàcil, amb passos de IV+.

Via equipada amb 3 parabolts.

D- Cacatúa Men [6b - 6b+ / 10 m / sud-est].

Via original publicada a les ressenyes de la revista Extrem l'any 1988. Cotada de 6a^{inf}, es feia en top rope, ja que no hi havia cap assegurança. Actualment ha quedat equipada amb 4 parabolts.

G- [6c - 6c+ / 5 m / sud-est].

Via curta de màxima dificultat, situada a un bloc a sobre la placa Yosemite. Està desequipada, es pot fer en top rope.

Sector Lucas

Accés difícil per un corriol perdedor a mà esquerra, una mica per sota de la Placa Yosemite.

J- Central [Vè / 10 m / sud-est].

Sortim fàcilment pel mig de la placa, trobarem un pas complicat a l'altura del primer parabolt (Vè) on falten preses per les mans. Anem cap a l'esquerra per seguir la mateixa sortida que la via del costat. Via equipada amb 5 parabolts.

L- [V+ / 5 m / sud-est].

Variant de la via original, però aprofitant la fissura i l'esperó de la dreta. Més fàcil, entrada a la reunió delicada.

Via equipada amb 2 parabolts, reunió d'una sola expansió, però amb anella.

M- Diapobolo [7c - 8a ? / 3 m / est].

Rabiosa entrada de regletes i pocs peus que ens permet fer un dinàmic a un cantell més gran i forçar una sortida de "finura" (grau de bloc!).

Zones d'Escalada al Maresme editada l'any 2009 pel Josep Escoda

Sector Clàssic

Accés directe pel sender principal, marques blanques, de les Banyadores. En arribar a les roques hem de girar a mà dreta.

1- Deliris [V_e / 10 m / sud-est].

Nova via (10-IV-2022). Nom a la base. Entrada per un desplomet per continuar per una zona molt dreta. Han de passar més cordades per netejar la roca. 4 parabolts.

4- Roquero Moriré [6a / 12 m / sud-est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista Extrem. No tenia nom però estava cotada de V⁺. A la part superior hi havia un Pas de Bloc per superar l'últim desplom, però no hi sortia la graduació. La via estava equipada amb dos espits, una reunió a sota el Pas de Bloc i un altre espit per superar l'últim sostret. Actualment hi ha 5 parabolts. Anem superant desplaoms a mesura que guanyem alçada, l'últim és el més difícil. Normalment no es fa perquè la reunió (espits) queda al mateix indret on s'ha de fer el pas. Si volem, hi ha una altra reunió de dos espits amb plaquetes precàries més amunt.

6- Comando Pajillero [6b/b⁺ / 15 m / est].

Itinerari forçat i molt complicat que segueix l'esperó per la part desplomada. Costa mantenir-se al desplom, ja que fàcilment els peus van a parar al diàdrem de la dreta. La línia ha quedat equipada aproximadament amb 5 parabolts.

7- Variant [IV⁺ / 6 m / sud-est]. Nova via (10-IV-2022).

Es tracta d'una variant més fàcil de l'Abella, decantant-nos clarament cap a l'esquerra. Hi ha dos parabolts i es va a la reunió més baixa.

9- Variant [V_e / 8 m / sud-est].

La via segueix una fissura vertical que ens permet superar, amb un pas de V_e, la part central de la placa. L'entrada de la reunió també presenta un pas delicat, equipada amb tres parabolts.

La reunió està equipada amb parabolts amb anella però sense cadena.

10- La Tia Pepa [V_e / 8 m / sud-est].

Via original de les publicades a la revista Extrem, cotada de IV⁺ als anys vuitanta. Els dos espits originals han estat substituïts per parabolts. Primera expansió molt amunt, entrada a la reunió complicada, té un parell de passos de V_e grau. La reunió està equipada amb parabolts amb anella però sense cadena.

5- Via Cri-Crox [V⁺ / 15 m / sud-est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista Extrem. L'escalada portava el espit al pas clau. Actualment porta el nom que durant molts anys va estar marcat al peu de via. Va ser reequipada amb espits posteriorment a la seva obertura que actualment han estat substituïts per parabolts. S'inicia l'escalada per un terreny reliscós i molt vertical, la primera assegurança està molt amunt, s'ha d'anar amb compte. Trobarem una bona presa de peu per sortir del tram més dret, però amb unes lleixes molt petites per les mans, un pas de V⁺. Una vegada a la placa ja és més fàcil, seguim amunt amb algun pas de V_e i a la part de dalt de IV⁺. La línia ha quedat equipada amb 5 parabolts.

8- L'Abella [V⁺ / 8 m / sud-est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista Extrem, tenia una graduació de V_{inf}. L'escalada té un pas complicat al llindar del V⁺ si passem pel mig de la placa. Més fàcil pel costat esquerre, Via d'adherència, els dos espits originals han estat substituïts per parabolts. Actualment hi ha un nou parabolt i es pot anar a la reunió de més amunt.

11- Industria Argentina [6c / 10 m / sud-est].

Aprofitant un mínim espai al costat de Le Mosquit, ha sortit una nova via encara més difícil. Via equipada amb cinc parabolts. La part inicial està afectada per la presència de vegetació.

12- Le Mosquit [6b⁺ / 10 m / sud-est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista Extrem, els tres espits originals han estat substituïts per cinc parabolts. Ha mantingut el grau dels anys vuitanta, molt difícil.

13- The Fly [6a+ / 10 m / est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista **Extrem**, els tres espits originals han estat substituïts per 4 parabolts, ha mantingut el grau dels anys vuitanta. Entrem per un desplom acusat, de seguida hem d'anar cap a l'esquerra per sortir de la zona desplomada. Aquí trobarem el pas més difícil de la via, hem de superar-nos amb un fràgil equilibri i amb poques preses per les mans.

16- Infanticides Compulsius [6a / 10 m / sud-est].

Via de nova creació per un tram molt dret, té un pas complicat només començar. Trobarem una molt bona presa invertida a l'esquerra que ens permet superar el pas de sisè grau. Equipada amb 4 parabolts.

17- Còncava [Vè / 10 m / sud-est].

Via original de les publicades a la revista **Extrem**, no tenia nom però estava cotada de **IV_{inf}**. Els tres espits originals han estat substituïts per parabolts. La primera expansió està molt amunt, actualment podem col·locar el primer parabolt de la via del costat si no volem passar tanta por. Pas al llindar del **Vè** grau per sortir de la balma que dóna nom a la via.

Pops

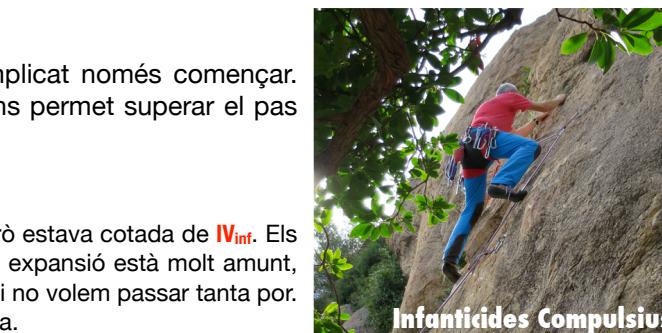
20- Via Normal [Vè / 22 m / sud-est].

Difícil de seguir després dels desafortunats reequipaments de les vies veïnes. La via havia estat equipada amb 5 parabolts inviolables **Long Life** d'acer inoxidable de la marca **PETZL**, actualment en queden ben pocs. Inici amb passos de **III+** fins a col·locar la primera assegurança. Aquesta via té clarament una dificultat de **Vè** grau, al pas de superació del primer sostre que farem per l'esquerra, l'indret més assequible i on haurem d'utilitzar unes preses invertides. Després seguim recte amunt per un tram de **III+** i esquivem un segon sostre per la dreta (**IV_{art}**). A aquest punt el lògic seria continuar cap amunt, però els parabolts platejats van cap a l'esquerra per finalitzar la via a sota el bloc final. Nova reunió, 2 parabolts amb anella, abril de 2021!

14- La Nebodeta [6b / 15 m / est].

A la dreta de **The Fly** i per la zona més desplomada s'ha creat aquesta nova línia, molt difícil. La part inicial és impracticable a causa dels esbarzers que han ocupat la canal. Via equipada aproximadament amb 6 parabolts.

Reunió precària (Un Parabolt amb maillon), febrer de 2021!

Infanticides Compulsius

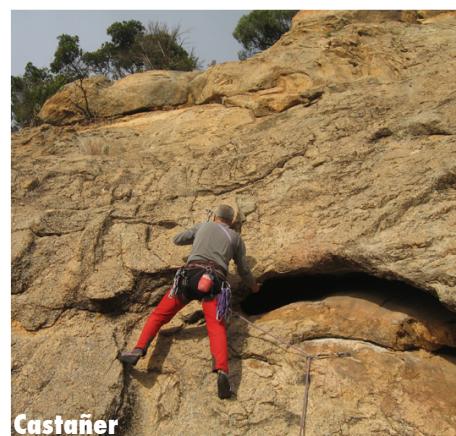
15- Via del Curset [IV_{art} / 10 m / sud-est].

Pel costat d'una canal hi trobem aquesta via, que segueix un esperó i va a parar a la reunió de la via Còncava. Es tracta d'una via d'iniciació molt ben equipada amb tres parabolts, ideal per fer pràctiques de primer de cordada. També podem fer aquesta escalada prescindint de les expansions amb un joc d'encastadors i/o friends. És possible allargar la via i anar a buscar la **Pops** fins a la reunió de la via **Normal**, es pot fer amb un joc d'encastadors.

18- Dr. Muerte [V+ / 20 m / sud-est].

Via d'adherència amb algun pas complicat a l'inici de la placa. Més amunt trobarem un tram molt llis on hem de sortir amb tendència a l'esquerra. Arribats a la reunió conjunta de les tres vies del costat, podem fer uns metres més (**Vè**), per terreny una mica sorrenc. Equipada amb 6 parabolts.

Nova reunió: químic i parabolt amb anella, abril de 2022.

Castañer

21- Via Castañer ≈ Original [Vè / 29 m / sud-est].

Aquesta escalada coincideix amb una de les primeres vies de les Banyadores. La **Via Castañer** va ser oberta per Francesc Castañer, Jaume Matas i Agustí Sanàbria l'any 1965. Sembla que es superava el primer sostre amb artificial i després es sortia en lliure per la canal de la part superior. Una de les millors vies de les Banyadores, llarga i amb una mica de tot. Actualment hi ha una línia de parabolts més directa, les assegurances **Long Life** han estat pràcticament eliminades. La via original surt per la dreta, seguint una fissura, total unes 10 expansions. Amb un joc d'encastadors i friends la via es pot fer sense necessitat d'utilitzar els punts fixos d'assegurança. El més exposat és superar el primer sostre. La primera part de la via coincideix amb el que el Josep Escoda anomena **Via Normal** a la seva excel·lent guia "Zones d'escalada al Maresme".

Novembre de 2020, S'ha rectificat la via amb molts parabolts nous que ens porten a sortir per la via Pops.

22- Matas ≈ Sinuosa [V_e / 29 m / sud-est].

Aquesta escalada coincideix parcialment amb una de les primeres vies de les Banyadores. La **Via Mates** va ser oberta per Francesc Castañer, Jaume Matas i Agustí Sanàbria l'any 1965. La línia surt a la dreta del sostre, i creuava els parabolts verds del Caprici de la Infermera. Passos difícils (V_e) a la placa d'entrada, tram central trencadís. Seguim amunt per anar a buscar la sortida per la fissura superior, pel mateix indret de la via Castanyer. La via ha quedat equipada amb 10 parabolts. **Abril de 2020, S'ha rectificat la via amb parabolts nous!**

24- Via Lateral [V_e / 25 m / est].

Sembla que la **Via Matas**, oberta per Jaume Matas, Agustí Sanàbria i Francesc Castanyer l'any 1965, seguia una part d'aquest recorregut. La lògica i les possibilitats de protecció amb claus i tascons així ho indiquen. Però al tram superior anava a cercar la mateixa sortida que la **Via Castanyer**. Aquesta via no va sortir publicada a les ressenyes de l'any 1988.

A la dreta de la gran balma hi trobarem un dièdre que ens permet enfilar-nos fins a un replà on hi ha dues vies antigues dels anys 80. Superat aquest tram podem continuar per una fissura una mica desplomada i arribar al capdamunt de la roca principal de les Banyadores. La via comença per un terreny de IV^{art} que es va complicant fins a trobar-nos amb un petit desplom (V_e) que superem de dreta a esquerra. Continuem per una placa fàcil, III⁺ fins al replà on ens tornem a trobar un sostre. Amb una bavaresa (V_e) superem aquest desplom i seguim fins a dalt per una placa (IV^{art}) que es deixa fer. La via està equipada amb 7 parabolts, però es pot fer prescindint de les expansions amb un joc d'encastadors o friends i un parell de bagues per savines.

25- Joe [V_e / 10 m / sud-est].

Inici una mica exposat amb la primera assegurança molt alta. Després anem cap a un sector molt dret, tipus dièdre, que et permet treballar amb els dos peus amb oposició. El pas de sortida del tram més dret és molt bonic, amb poques preses per les mans que podria ser una mica més de cinquè grau.

Via equipada amb 4 parabolts.

27- Iniciació [IV^{art} / 10 m / sud-est].

Última via del sector, situada a la dreta de la placa, a tocar d'una canal. Inici una mica exposat amb la primera assegurança molt alta, s'ha de fer un pas de IV^{art} abans d'arribar-hi. Després seguim per una fissura vertical que supera un tram més dret (IV^{art}). Sortim cap a l'esquerra per anar a la reunió compartida per les tres vies d'aquest racó. Via equipada amb 4 parabolts.

29- Xarrupa que Vessa [6b / 8 m / sud-est].

Aquesta via va ser publicada a les ressenyes de la revista Extrem l'any 1988, cotada com un 6a i equipada originalment amb 2 espits, que han estat substituïts per parabolts. Difícil treball amb adherència per una placa molt vertical.

28- Pereira el Portugués [6a / 8 m / sud-est].

Aquesta via va ser publicada a les ressenyes de la revista Extrem l'any 1988, cotada com un V_{inf} i equipada originalment amb 1 espit, actualment hi ha dos parabolts. Via d'adherència una mica més fàcil que la seva veïna.

30- Saifon [6a⁺ / 5 m / sud-est].

Es tracta d'una via antiga que va sortir a les ressenyes originals de la revista Extrem. Actualment està desequipada, però es poden aprofitar les expansions de les dues vies veïnes. Es tracta de superar la placa, de la part superior del sector, pel bell mig.

Sector Feixes

a- Cresta Salenques [IV+ / 17 m / sud-est].

Entrada molt complicada a l'altura del primer parabol, segurament un pas de V^e. Després trobarem passos de IV+ fins a una reunió. Es pot continuar cap amunt però la via va molt cap a la dreta i ens donarà problemes en baixar. És recomanable finalitzar l'escalada a la primera reunió. Via equipada amb 5 parabolts, fins a dalt de tot 10 expansions.

c- Directe al Cel [V+ / 23 m / sud-est].

Variant més fàcil de la **Via Solitud**, que surt per la part central del desplom. Entrada per un tram ombrívola, relliscós i molt dret, però que es pot solucionar amb un pas de V^e. Després és fàcil fins a sota el sostre. Es pot evitar el tram més difícil si es va una mica cap a l'esquerra, per la Cresta Salenques. Via equipada amb 8 parabolts.

f- Xemeneia J. Huertos [V^e / 23 m / est].

D'entrada trobarem un pas relliscós de IV^{art} grau, tot seguit anem cap al tram superior tot creuant una feixa. Passem per sota el desplom de la via Solitud per anar a cercar la xemeneia, fàcil però estreta. La via es mou amb el IV^{art} grau de dificultat amb algun pas més complicat. Interessant per a fer pràctiques d'autoprotecció. Via equipada amb 7 parabolts.

h- Fluretes Tendres [V^e / 10 m / sud-est].

Aquesta línia també està molt ben trobada, passos macos per superar el petit desplom del tram central.

Via equipada amb 4 parabolts.

Accés directe, per un camí, abans d'arribar al sector clàssic. Des del sector clàssic, s'ha d'anar cap a la dreta fins a trobar un corriol que d'entrada baixa una mica. Passats uns metres i en lleugera pujada trobarem la base del sector. Hi ha un gros pi a sobre les roques, per tant hi trobarem restes de fullaraca, compte amb les al·lèrgies!

b- Els Gays també Poden [6a / 10 m / sud-est].

Via curta que supera el sostre característic del sector pel bell mig. Hem de col·locarnos a sota el desplom tot aprofitant unes preses invertides i anar a buscar una bona fissura vertical. Amb les dues mans a l'esquerda podem sortir del tram desplomat i fins i tot podem assegurar-nos abans de fer el moviment.

Via equipada amb 3 parabolts.

d- Solitud [6a+ / 23 m / sud-est].

Entrada comuna amb la via del costat, però la sortida va pel mig de l'impressionant desplom. Malgrat tot hi ha bones preses, sortida complicada del tram difícil. Via equipada amb aproximadament 8 parabolts.

j- Cerebros Invertidos [V^e / 20 m / sud-est].

Pas de V^e grau a l'entrada, després és més fàcil. S'ha de continuar per la via **Trecking** per anar a trobar la reunió. La ressenya original marca V+, però a mi m'ha semblat més fàcil.

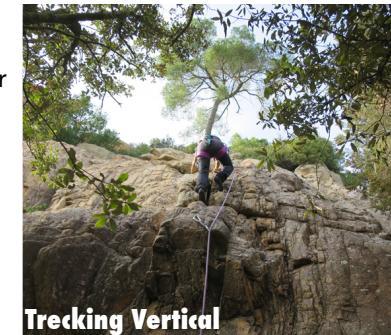
Via equipada amb parabolts de color negre, total 5 expansions.

i- Un Bon record [V+ / 14 m / sud-est].

A la dreta del sector Feixes, surt un corriol ascendent que va fins a l'última via d'aquest indret. Inici per una placa molt bruta amb líquens, sorra i fullaraca; s'ha d'anar amb compte. Entrada a la reunió delicada.

Via equipada amb 4 parabolts; reunió a base de dos parabolts amb anella.

e- Alfon Libertad [V+ / 18 m / sud-est].

Entrada fàcil fins a situar-nos a sota un tram desplomat. Treball amb unes preses invertides molt bones per superar el pas clau de la via, a mi m'ha semblat V+ encara que a la ressenya original marquen un 6a.

Via equipada amb 4 parabolts de color negre; reunió a base d'un parabol amb anella i una altra expansió.

g- Farigola Power [V^e / 10 m / sud-est].

Via curta, amb bona roca i un pas de V^e per superar el tram més dret. És de les més maques del sector

Via equipada amb 4 parabolts.

i- Banyadores Way of life [IV+ / 20 m / sud-est].

Entrada per un tram delicat, amb la roca amb líquens, s'ha d'anar amb compte. Després la via millora, però no té molta continuïtat, ja que passem una feixa, passos de IV^{art} fins al capdamunt. Via equipada amb 6 parabolts.

k- Trekking Vertical [IV+ / 20 m / sud-est].

Similar a la **Banyadores Way of life**, trobarem un sostret als primer metres; si es vol passar, ben bé pel mig, pot sortir un pas de V^e. Última part comuna amb la via del costat.

Via equipada amb 6 parabolts.

L'escalada és una activitat perillosa, per tant s'ha d'anar amb compte en practicar-la.

La seguretat és sempre una responsabilitat de l'escalador.

El grau de dificultat és subjectiu i pot canviar molt amb condicions meteorològiques adverses.

L'equipament fix de les vies, claus o expansions, és el que jo vaig trobar en escalar-les, però pot haver variat amb el pas del temps.

Les informacions de les ressenyes poden contenir algun error no desitjat.

Per les aproximacions podem utilitzar el mapa d'Argentona i el seu entorn, escala 1: 10.000 de l'editorial Alpina.

Coordinades UTM ETRS89, equivalents a WGS84